

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114205899
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7114205899.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne: O. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom F. M. G. XX, zastúpenej JUDr. Katarínou Habiňákovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom v Bratislave, pobočka Štúrova 27, Košice, IČO: 00 151 653, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom v Košiciach, Bočná 10, IČO: 36 863 017, o zaplatenie 2.901,64 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 09. júla 2015 sp. zn. 17C/256/2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 09. júla 2015 č.k. 17C/256/2014-77 vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením zo dňa 09. júla 2015 č.k. 17C/256/2014-77 konanie zastavil, vrátil žalobkyni krátený súdny poplatok z návrhu vo výške 183,30 € prostredníctvom prevádzkovateľa centrálného systému evidencie poplatkov do 30 dní odo dňa doručenia tohto právoplatného uznesenia. Vyslovil, že žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania a žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 287,04 € do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Rozhodol tak na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. účinným v čase jeho rozhodovania.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a nakoľko žalobkyňa zavinila, že sa konanie muselo zastaviť, uložil žalobkyni povinnosť uhradiť žalovanej trovy konania. Konštatoval, že zastavenie konania svojim späťvzatím bez udania dôvodu procesne zavinila žalobkyňa, preto nemá právo na náhradu trov konania, ale je povinná nahradiť trovy konania žalovanej. Tie pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 287,04 € (vyčíslených podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 za dva úkony právnej služby: prevzatie - príprava, odpor proti platobnému rozkazu po 111,21 € + režijný paušál 2x8,39 € + 20% DPH), ktoré je žalobkyňa povinná nahradiť na účet právneho zástupcu žalovanej.

4. Proti uzneseniu vo výroku, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanej trovy konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu, podľa obsahu odvolania, nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

5. Uviedla, že v pôvodnom záväzkovom vzťahu medzi žalovanou a dlžníkom bola ručiteľkou. Ihneď po tom, ako zistila, že začalo exekučné konanie v r. 2011, vyplatila súdnemu exekútorovi JUDr. Krutému

náklady spojené s exekučným konaním vrátane istiny 3.200,27 €. K úhrade pristúpila z dôvodu, že si uvedomovala zodpovednosť ručiteľky za dlh bez toho, aby mala možnosť preskúmať správnosť vymáhanej sumy. Nemala vedomosť ani kontakt s dlžníkom a až po zistení, že žalovaná uvedenú sumu vymohla na základe rovnakého exekučného titulu v dvoch exekučných konaniach, a to v konaní EX 60/2004 exekútorky Marcely Zumerovej a EX 15607/2011 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, podala žalobu na súd, pretože išlo o totožný predmet konania. Pred podaním žaloby zistovala u žalovanej, na základe akých skutočností vymáha dlh v roku 2011, keď dlh bol splatený v r. 2004 na základe exekučného konania EX 60/2004. Žalovaná jej nepodala kvalifikovanú odpoveď a neinformovala ju o tom, že vymáhaná suma bola použitá na úhradu dlhu pôvodného dlžníka, ktorú mala voči žalovanej. Súd jej doručil vyjadrenie žalovanej, z ktorého zistila, že vymáhaná suma bola použitá na úhradu iného dlhu dlžníka. Procesne preto nezavinila vznik trov na strane žalovanej, pretože ak by jej žalovaná oznámila, ako naložila s dvakrát vymoženou sumou, nebola by podala žalobu. Navrhla zohľadniť uvedené okolnosti pri rozhodnutí odvolacieho súdu.

6. Odvolanie žalobkyne bolo žalovanej doručené dňa 10.08.2015, ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie rozhodol dňa 09.07.2015, a žalobkyňa podala odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie dňa 04.08.2015 t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

9. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol účinný Občiansky súdny poriadok, ktorý upravoval rozhodovanie o trovách konania v prípade zastavenia konania v ust. § 146 O.s.p..

10. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a/ mohlo sa začať i bez návrhu, b/ skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné, c/ bolo zastavené, d/ začalo na návrh prokurátora (§ 146 ods. 1 O.s.p.).

11. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

12. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platilo (do 30.6.2016), že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Z tejto všeobecnej zásady existovali dve výnimky, upravené v ods. 2 § 146 O.s.p..

13. Ustanovenie ods. 1 § 146 O.s.p. uvádzalo prípady, kedy výsledok konania nebol rozhodujúci pre náhradu trov konania a keď ani účastníci na ich náhradu nemali nárok. Išlo o prípady, keď neplatila zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ak došlo k zastaveniu konania, nemal zásadne žiadny z účastníkov právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Iba výnimočne bolo možné uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania.

14. Ustanovenie ods. 2 § 146 O.s.p. vyjadrovalo zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotila podľa procesného výsledku a zavinenie bolo možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva.

15. Úprava rozhodovania súdu o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania neumožňovala súdu rozhodnúť v takomto prípade bez ďalšieho (automaticky) tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ s § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ak súd zastavil konanie, musel sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv otázkou, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu,

je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu.

16. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

17. V prejednávanej spore súd správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. účinné v čase jeho rozhodovania pri rozhodovaní o náhrade trov konania, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

18. Žalobkyňa vzala žalobu späť pred prvým pojednávaním bez uvedenia dôvodu, preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak dospel k záveru, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania.

19. Súd prvej inštancie považoval za účelne vykonané úkony právnej služby: prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie na súd - odpor proti platobnému rozkazu á 111,21 € a režijný paušál 2x8,39 € + 20% DPH, spolu 287,04 €.

20. Výška trov konania nebola zo strany žalobkyne namietaná. Odvolací súd sa stotožnil s výškou, v akej boli trovy konania priznané, a z uvedeného dôvodu v tejto časti odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie.

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, avšak preukázateľne jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).